

Jeg synes ikke, at de Punkter af det foreliggende Lovforslag, jeg har nævnt, og til hvis Indførelse deri Initiativet vel er udgaaet fra Ministeriet, egentlig viser, at der bygges videre paa Loven af 1894. Jeg synes, at der er kommet mere Mistillid til Seminarierne ind, end der skulde være. Jeg skal gerne gaa med til Nedsættelsen af en Kommission. Jeg har allerede sagt, at jeg synes ikke vel, jeg kan gaa med til Forslaget, som det foreligger, men jeg mener, vi maa kunne forhandle nærmere derom i et Udvalg. Jeg tror, der er ikke saa lidt ved Seminarierne, der bør rettes. Derfor mener jeg, det er godt, at en Kommission kommer til at arbejde med Sagen. Naar jeg skulde sige, hvad jeg nærmest mener, vil jeg sige, at jeg tror, at noget i Retning af det, Mindretallet i Folketingsudvalget har foreslaaet, vilde være det mest praktiske og mest gavnlige med Hensyn til Nedsættelsen af en Kommission.

Piper: Jeg kan i mangt og meget slutte mig til de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing). De Krav, der er fremsatte om en bedre Læreruddannelse, kan vi fra vor Side for saa vidt give vor Tilslutning, som det, naar et saadant Spørgsmaal er blevet rejst, er rigtigt, at det tages op til Overvejelse. Og naar den højtærede Minister ikke selv har villet udarbejde Forslag om en ny Lov vedrørende Seminarierne, kan vi fra vor Side ogsaa gaa med til, at Spørgsmaalet behandles i en Kommission. Saaledes som Lovforslaget imidlertid foreligger, selv med den Ændring, det er undergaaet i Folketinget, mener vi ikke, at det er hensigtsmæssigt. Det af Ministeren fremsatte Lovforslag indeholdt Bestemmelse om Nedsættelse af en Kommission paa 25 Medlemmer, hvoraf han skulde udnævne de 17 og Rigsdagen de 8. Dette Tal er nu af Flertallet i Folketinget ændret til 19, hvoraf Rigsdagen fremdeles skal vælge de 8. Jeg tror, at en saadan Kommission dog bliver rigelig stor. En mindre Kommission vilde hurtigere og bedre kunne udføre Arbejdet. Man har Erfaringer for, at det, at en Kommission er stor, netop besværliggør Arbejdet, uden at Udbyttet i og for sig staar i Forhold til Medlemsantallet. I

vise Forhold kan det maaske være formaalstjenligt, at Medlemmer af Rigsdagen faar Sæde i saadan en Kommission, medens det i andre Forhold maaske nok maa siges at være det heldigste, at Rigsdagen staar udenfor og staar frit, naar Kommissionens Arbejde er endt.

Jeg skal derfor ligesom den foregaaende ærede Taler slutte med at sige, at vi meget godt i et Udvalg kan optage Forhandlinger om Lovforslagets videre Fremme, men at mit Parti mener, at Lovforslaget bør undergaa en Ændring, saaledes at Tallet paa Kommissionens Medlemmer formindskes, og saaledes, at det bliver en helt sagkyndig Kommission. Rigsdagen kan saa bagefter faa Lejlighed til at skønne over Kommissionens Arbejde og gøre Brug af de Oplysninger, en saadan Kommission skaffer til Veje.

Trier: Da det er afgjort, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, er der ikke Anledning til i dette Øjeblik at komme nærmere ind paa Enkeltheder, saa meget mindre som det er en saa stor og omfattende Sag, at der kunde fremdrages en uoverskuelig Mængde Enkeltheder, hvis man virkelig her skulde behandle hele Læreruddannelsen. Men saa sandt som det er, at hvordan man end vender og drejer det, er det Lærerpersoneledens og hans Forhold til sin Opgave, der bliver Kærnepunktet i alt, hvad der sker i Skolen, saasikkert er det, at det derfor gælder om at gøre, hvad man kan, for at faa Lærerkrafterne til at være af en saa udsøgt Beskaffenhed som muligt. Den første ærede Taler sagde, at hvis det at stemme for Lovforslaget betragtedes som en Godkendelse af, at vor Lærerstands Tilstand for Tiden var under al Kritik, vilde han ikke kunne stemme for det, da han er af en ganske anden Mening. Jeg synes imidlertid ikke, at man behøver at vente med Reformen, til Tilstanden er blevet saaledes, at man fra alle Sider maa erkende: den er under al Kritik. Jeg synes, det er klogere at foretage, hvad Udviklingen kræver, inden man er naaet saa langt ned. Saa selv om jeg ikke heller vilde sige, at disse Forhold er under al Kritik, tror jeg dog, de er saaledes, at man med god Ret kan kalde paa Reformen ved vor Læreruddannelse, hvis man